

Год. XV.

Плѣвень, 15 мартъ 1930 год.

Брой 1.

19508

В.

ЛОЗАРСКИ ПРЪГЛАВА

ОРГАНЪ

НА

Българския Лозарски Съюзъ

Revue de Viticulture — Weinbau Revue
 (Parait le 1-er e le 15 de chaque mois).
 à Pleven — Bulgarie.

СЪ ОТДЪЛИ:

СЪЮЗА НА ЛОЗАРО-ВИНАРСКИТЪ КООПЕРАЦИЙ

Union des cooperatives viti- Bund der Bulgarischen Wein-
 coles en Bulgarie. | baugenosenschaften.

PLEVEN — BULGARIE.

Бюлетина на Лозаро-Овощарското Информационно Бюро — Плѣвень.

Buletin du Bureau d'Information
Viti-Pomologique.

Buletin des Wein u Obst-Inforna-
tions Büros — Pleven.

PLEVEN — BULGARIE.

Урежда редакц. комитетъ. — Излиза на 1 и 15 число всѣки месецъ.

Годишенъ абонаментъ 60 лв.

Редакция и администрация — Плѣвень.

По решение на X-тия Лозарски конгресъ, I-вия конгресъ на Сѣюза на Лозаро-Винарскитѣ кооперации и Лозаро-Овощарското Информационно Бюро — Плѣвенъ, къмъ списание Лозарски прегледъ се слива Бюлетина на Лозаро-Овощарското Информационно Бюро, който престава да излиза, а за въ бждеще вмѣсто дветѣ издания ще излиза само вестникъ Лозарски прегледъ два пжти въ месеца.

в. Лозарски прегледъ остава органъ на Българския Лозарски Сѣюзъ — София съ два нови отдѣли: отдѣлъ на Сѣюза на Лозаро-Винарскитѣ Кооперации и отдѣлъ на Лозаро-Овощарското Информационно Бюро — Плѣвенъ. Сжшо ще се застжи и овощарството отъ техническа и търговско-информационна страна.

Затова в. Лозарски прегледъ се изпраща на всички досегашни абонати и на дветѣ досегашни издания.

Абонамента остава 60 лева за година предплатени.

Досегашнитѣ абонати на Бюлетина на Лозаро-Овощарското Информационно Бюро — Плѣвенъ за полученитѣ отъ година III 8 броя, следва и се умоляватъ да заплатятъ 15 лв., като заплатилитѣ за година III 50 лв да изпратятъ още 15 лева и 10 — всичко 25 лева, а неплатилитѣ нищо да изпратятъ 15 плюсъ 60 — всичко 75 лева.

Всичко, което се отнася за редакцията и администрацията на в Лозарски прегледъ, като пари, статии, дописки и др. да се изпраща на адресъ:

в. ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ — Плѣвенъ

Редовното му излизане е гарантирано.

За допуснатитѣ грѣшки въ адреса или по заплащане на абонамента, заинтересованитѣ да пишатъ въ редакцията, като посочатъ погрѣшения и точния адресъ и № на записа или писмото съ което сж изпратени паритѣ.

Всичко отнасяше се до Българския Лозарски Сѣюзъ — София, като членски вносъ по 2 лева на декарь лозе, помощи, протоколи, писма и пр. да се изпращатъ на адресъ:

До секретаря на Българския Лозарски Сѣюзъ Дончо Бъчваровъ
Площадъ „Славейковъ“ № 7 — СОФИЯ.

ЛОТАРИЯТА на Българския Лозарски Сѣюзъ за постройка на Лозарски домъ ще се тегли на 14 августъ т. г., до когато трѣбва да се разпродадатъ билетитѣ.

Всичко, което се отнася до лотарията, като пари, искания на билети, писма и др. да се изпраща само на адресъ:

М. МИХАЙЛОВЪ

Началникъ на отдѣлението по земледѣлието при Минист. на Земледѣл. и Държ. имоти — СОФИЯ.

(М. Михайловъ е касиеръ-отчетникъ на лотарията).

Лозари,

Купети си билети и проагитирайте Лозарската лотария за съзидание на Лозарски домъ.

Единъ билетъ струва 20 лв.

Печалбитѣ сж 200,000 лв.

ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИЯ ЛОЗАРСКИ СЪЮЗЪ.

Съ отдѣли: на Съюза на Лозаро-Винарскитѣ кооперации и Бюлетина на Лозаро-Овощарското Информационно Бюро — Плѣвень.

Излиза на 1 и 15 число на месеца. Годишенъ абонаментъ 60 лв. предплатени.
Реклами и обявления по споразумение.

Препечатването се допуска, като се цитира в. Лозарски прегледъ.

Редакторъ уредникъ Г. К. ЧЕРВЕНКОВЪ.

Редакционенъ комитетъ: Ст. Икономовъ, В. Чакъровъ, Ив. Добревъ и В. Стрибърни.

СЪДЪРЖАНИЕ:

- 1) Къмъ абонатитѣ; 2) Кой може да ни помогне — Г. К. Червенковъ; 3) Гроздовия молецъ — Б. Ив. Бѣлчевъ; 4) Образуване и подържане на системата рѣзидба Гюйо — К. Ивановъ; 5) Практически съвети и новости: Помпата въ винарството Инж. Н. Карамболовъ, Увеличение трайността (импрегниране) на лозовитѣ коллове — В. Стояновъ и работа въ овощната градина презъ м. мартъ — В. Стрибърни 6) Пропаганда на виното, гроздето и овощията: физиологична и практическа полза отъ употребата на виното — Ст. Икономовъ; 7) Съюзни и дружествени: Резолюция на X-тия Лозарски конгресъ; 8) Кооперативни: Изъ конгреса на Лозаро-Винарскитѣ кооперации; 9) Бюлетинъ на Лозаро-Овощарското Информационно Бюро — Плѣвень и 10) Хроника.

Къмъ абонатитѣ.

Съ настоящата книжка 1 — (1930 год.) в. „Лозарски прегледъ“ встъпва въ своята XV-та годишнина. По решение на X-тия редовенъ лозарски конгресъ, станалъ на 23 и 24 февруарий т. г. въ София, на I-вия редовенъ конгресъ на Съюза на Лозаро-Винарскитѣ Кооперации, станалъ на 25 февруарий т. г. въ София и на Лозаро-Овощарското Информационно бюро — Плѣвень, Бюлетина на последното бюро се слива къмъ Лозарски прегледъ и престава да излиза.

За въ бъдеще остава да излиза само вестникъ Лозарски прегледъ, въ настоящия форматъ и то два пѣти въ месеца при досегашния си абонаментъ 60 лева годишно, но предплатени.

в. Лозарски прегледъ остава органъ на Българския Лозарски Съюзъ — София съ два нови отдѣла: отдѣлъ на Съюза на Лозаро-Винарскитѣ кооперации — Плѣвень и отдѣлъ на Лозаро-Овощарското Информационно бюро — Плѣвень.

Съ това се постига отдавна желаното отъ всички сливание на тия две издания въ едно, обединение усилията на всички специалисти и практики лозари, винари и овощари въ едно и освобождаване на абоната да заплаща два абонамента. При тоя увеличенъ форматъ и излизане два пѣти въ месеца, редакцията при ценното съдействие и сътруд-

ничество на специалиститѣ и дейцитѣ се надява да подобри изданието, като отговори на всички технически и търговско-икономически въпроси засегащи лозарството, винарството и овощарството, за да стане необходима настолна книга, както за учения, така и за практика стопанинъ.

в. Лозарски прегледъ остава единственото издание по лозарство и винарство въ България, което се списва при сътрудничеството на най-виднитѣ специалисти и практики.

Въ отдѣлнитѣ „Практически съвети“ и „информация“ ще се застъпи и овощарството, предимно търговската страна.

в. Лозарски прегледъ е единствения просвѣтителъ и защитникъ на лозарството.

Но за да закрепне Лозарски прегледъ, не е достатъчно сътрудничеството на специалиста и подкрепата на досегашнитѣ малцина лозари, а е необходима материалната подкрепа на голѣмата маса лозари, за да се издигне до степен на мѣродавенъ факторъ по изяснение и защита на многото въпроси, засегащи лозарството и овощарството — тоя голѣмъ народенъ поминъкъ.

Накрай редакцията, като обещава, че в. Лозарски прегледъ ще излиза редовно, апелира къмъ всички лозари, винари и овощари да го получаватъ, проагитиратъ и най-важното веднага заплащатъ. Редакцията,

Кой може да ни помогне.

Състоялия се на 23 и 24 февруарий т. г. X-ти Лозарски конгресъ въ София за лишень пжть подчерта голѣмата криза, въ която се намира родното ни лозарство; малкото и без-системни грижи на държавата и най-печалното слабата борба, която води лозаря за защитата на поминѣка си. Дълго време още главния търговски продуктъ отъ лозата (гроздето) ще си остане виното. Но мѣстната консумация на виното, на която се крепеше лозарството, вмѣсто да се увеличава паралелно съ увеличение на производството — тъкмо обратното, явно намалява. И тая година (1929 г.) при слаба гроздова реколта вината още стоятъ въ избитѣ, безъ да има изгледи за пласирането имъ. Независимо отъ специалнитѣ причини за тая година, поради голѣмата криза и безпаричие въ масата, консумацията отъ день на день намалява. Плюсъ това, дойде американската мода за въздържанието и нашата Дирекция на народното здраве създаде пречки за редовното и свободно пласиране на виното.

Българския лозаръ при голѣмитѣ грижи, които полага, все още обработва доста немело лозята си, вследствие на което прави голѣми разходи, а получава сръдно малко количество и по-долно качество вино. А плюсъ това държавата съ данъци, акцизи и пр. товари лозята и виното, което скъпо става на лозаря, а като мине презъ кръчмаря, който плаща още по-голѣми патенти и данъци и стигне до вътрешния консуматоръ удвоява своята цена и става недостъпно за масата. Улесненията, които се правятъ на виното за износъ, като не плащатъ акцизъ, сж недостатъчни за да се боримъ съ по организиранитѣ и конкурентно-способни гърци, унгарци и италианци, защото тѣ иматъ много по-голѣми улеснения и винаги ни конкуриратъ.

Следъ като се организира и контролира, мѣстния пазаръ, който ще си остане главния пласьоръ на виното, трѣбва да се стори всичко възможно за да приготвимъ вина за износъ и организираме тоя износъ. А това може да стане само при една реална и системна държавна подкрепа и при работа отъ просвѣтенъ и организиранъ лозаръ.

Голѣма надежда е за българското лозарство износа на десертнитѣ грозда, но въпреки добритѣ ни успѣхи презъ последнитѣ години, много има да се върши, както отъ страна на лозаря, така и отъ страна на държавата, за да се организира и стабилизира тоя износъ.

Засаждането на десертни лозя върви усилено и не е далечъ деня когато ще имаме надъ 20,000,000 кгр. производство, но паралелно съ това трѣбва да се намиратъ и пазари, защото при липса на износъ стопанитѣ

на такива лозя ще изпаднатъ не само въ криза а и въ катастрофа.

На външнитѣ пазари ще срещнемъ голѣми конкуренти въ лицето на италианци, сърби, унгарци и ако искаме да запазимъ пазаря за нашето грозде, трѣбва държавата да организира транспорта и да прави голѣми улеснения на износа, а лозаря да произвежда и предлага качествена стока и на конкурентни цени.

Десети пжть вече лозаритѣ се събиратъ на конгресъ, обсъждатъ, взематъ резолюции и ги поднасятъ на управляющитѣ, но нищо основно и решително не е направено, както отъ страна на лозаря, така и отъ страна на държавата. Разбира се, че ако не ставаше това и този напредъкъ нѣмаше да имаме.

Управника, унесенъ въ усилия да спасява страната отъ стопански, финансовъ и мораленъ упадъкъ, къмъ който я тикнаха войнитѣ и победителитѣ, малко внимание отдѣля за лозарството. Макаръ че обещаваатъ, не вършатъ нѣщо сжщественно, защото исканията на лозаритѣ макаръ и прави по констатации и целещи общия интересъ на лозаря и държавата, не сж облѣчени формално съ мандата на масата лозари въ страната, не сж настойчиви. Лесно се аргументира управника, като казва, че шепа лозари и теоритици сочили положението на лозаря за тежко и вдигали шумъ, а масата, понеже не участвувала въ борбата сигурно е доволна. И действително, шепа лозари и идеалисти специалисти носятъ на плещитѣ си лозарската борба и защита, а масата само удобрява, но не участвува и затова борбата сравнително е слаба и безъ голѣми резултати. Кой тогава ще помогне на лозарството и може ли безъ него? Лозарството е народенъ поминѣкъ, използва предимно негоднитѣ мѣста за други култури и дава работа повече на жени и деца, които нѣма кжде другаде да вложатъ своя трудъ.

Спасителя и защитника на лозарството може да бжде само самия лозаръ, който специализирайки и просвѣщавайки се, трѣбва да поведе организирана борба за защитата му. Нима е нужно да се доказва, че безъ настойчива и организирана борба може да получимъ улеснения и подкрепа. Това бездействие на лозаря не трѣбва да продължава, защото лозарството е застрашено отъ нови данъци, конкуренти и изобщо отива отъ кризата въ която се намира къмъ катастрофа.

Всѣки лозаръ, винарь и овощаръ трѣбва чась по-скоро да се нареди подъ знамето на лозарската борба — Лозарския съюзъ, за да се насочи чрезъ просвѣта и борба къмъ напредъкъ, поминѣкъ и култура.

Г. К. Червенковъ.

Бълчо Ив. Бълчевъ
(Инж. агрономъ).

Гроздовиятъ молецъ.

(Съ цвѣтна картина*).

Паралелно съ полезнитѣ за народното стопанство дарения, западната култура прехвърли презъ Българската граница и единъ отъ най-страшнитѣ паразити на лозовата култура — именно *Шарениятъ (напрѣсканъ) гроздовъ молецъ*.

Не преди повече отъ 7—8 години, за гроздовия молецъ се говорѣше само въ Кюстендилско. Въ първо време агрономическитѣ деятели въ страната живѣеха съ надеждата, че вѣроятно тамъ има локални биологични условия, които благоприятствуватъ за развитието на този гроздовъ паразитъ. Това положение обаче, бѣ за кратко. Още презъ 1922/23 година, молеца виждаме вече въ Пазарджишко, после въ Пловдивско, следъ това въ Станимашко, а презъ 1925/26 години го виждаме вече гостъ въ болшинството южно-български лозарски райони. Злото расте, ежегодно завладява все по-широкъ теренъ въ лозовитѣ насаждения и грози да обхване лозовата култура въ цѣлата страна. Щетитѣ, които гроздовиятъ молецъ започна да нанася на народното ни стопанство сж голѣми, нѣкъде дори поразителни, стигащи до 80% отъ реколтата на лозята въ нападнатитѣ мѣстности. Гроздовиятъ молецъ е толкозъ по-страшенъ за поминъка на българскиятъ лозаръ, че борбата съ него е много трудна, скъпа и често пѣти несигурна. И, наистина, много сж случаетѣ днесъ, когато лозя въ отлично вегетационно състояние рискуватъ да бждатъ изоставени и изкоренявани отъ стопанитѣ, намирайки се въ невъзможностъ да запазятъ редъ вече години плода на иждивяванитѣ трудъ и срѣдства.

При тия мрачни хоризонти за бждещето на лозарството у насъ, българскиятъ лозаръ трѣбва да почувствува до себе си ценното сътрудничество на стопанско-културнитѣ институции и всички агрономически деятели въ страната.

Въ услуга на тѣзи повелителни нужди азъ изнасямъ резултатитѣ отъ личнитѣ ми петъ годишни наблюдения въ живота на *гроздовиятъ молецъ* и водената противъ него съ разни срѣдства борба въ Ст. Загорскитѣ лозя.

Нашествие и разпространение на молеца.

Въ Ст. Загорското землище *Гроздовиятъ молецъ* се появи за пръвъ пѣтъ презъ 1925 г., най-напредъ по градскитѣ хасми, кждето се констатираха първитѣ пакости по реситѣ и зрѣлото грозде. Презъ 1926 година молеца виждаме вече вѣнъ отъ града, изъ градскитѣ

лозя въ тритѣхъ мѣстности; „Държавната болница“, „Абаджийската чешма“ и „Кемекли аланъ“. Презъ тази година молецътъ се прояви само въ първата си генерация — по лозовата реса. И, макаръ за първата година, реколтата на лозята въ тѣзи три мѣстности бѣ намалена още на реса съ 20%. За другитѣ генерации вѣроятно нѣмаше благоприятни условия и молеца просъществува до края на вегетационната година почти незабелязано. Презъ 1927 г. молеца се разпростре и въ четвърта мѣстност — „Долни конлукъ“. Презъ тази година молеца се разви главно въ първата си генерация, която нанесе голѣми поражения на гроздовата реса въ четиретѣхъ мѣстности, а въ дветѣ отъ тѣхъ — „Абаджийска чешма“ и „Кемекли аланъ“ се разви въ значителни размѣри и третата генерация. Така че реколтата въ тѣзи четири мѣстности презъ 1927 г. пострада отъ молеца срѣдно съ 30%. Презъ 1928 година молецътъ обхвана вече една площъ отъ около 4000 декара лозя, въ която се включваха главно следнитѣ деветъ мѣстности: „Държавната болница“, „Абаджийската чешма“, „Кемекли аланъ“, „Долни конлукъ“, „Джиллатя“, „Курбунова чешма“, „Католишкитѣ гробища“, „Вадата“ и „Кюшкюлю бахча“. Презъ тази година молеца се разви съвсемъ слабо въ първата си и втора генерации; третата генерация, обаче, се разви въ опустошителни размѣри. Особно голѣми поражения молецътъ нанесе въ петтѣхъ мѣстности: „Джиллатя“, „Курбуновата чешма“, „Католишкитѣ гробища“, „Вадата“ и „Кюшкюлю бахча“. Щетитѣ отъ третата генерация гъсеници презъ тази година бѣха много голѣми, тѣй като значителна частъ отъ нараненитѣ зрѣли зърна нагнаха впоследствие и по гроздоветѣ се разви въ голѣми размѣри черниятъ и зеленъ мухълъ. Презъ 1928 год., прочее, въ нападнатитѣ мѣстности реколтата бѣ намалена наполовина, а и прибраното 40—50% отъ реколтата бѣ съвсемъ лошокачествено грозде, полученитѣ вина отъ което въ болшинството си се извариха въ последствие на ракия. Само презъ 1928 год. по моя преценка *гроздовиятъ молецъ* нанесе на Ст. Загорскитѣ лозари щети за повече отъ два и половина милиона лева. Презъ 1929 г. молецътъ остана въ границитѣ на старата си уязвена територия. При това, пораженията презъ тази година сравнително ония презъ 1928 г. бѣха незначителни. Слабитѣ проявления на молецътъ презъ 1929 г. азъ си обяснявамъ съ две причини:

Първата причина споредъ менъ е, че презъ лѣтото включително и м. септемврий 1929 г., въ уязвената територия периодически бушуваха сухи и горещи вѣтрове, които съв-

*) Цвѣтната картина ще се изпрати съ бр. 3 само на изплатилитѣ абонамента си за тая година.

падаха съ биологични моменти на втората и особно на третата генерации на молеца. Силнитъ горещи вѣтрове, които вземаха дори циклоненъ характеръ попрѣчиха отъ една страна на нормалното съвокупление на мъжкитъ и женски пеперудки и отъ друга, косвено унищожиха много отъ снесенитъ яйчица.

Втората причина за парализираниятъ животъ на молецътъ презъ тази година азъ виждамъ въ организираната масова кампания, която се поде отъ всички пострадали предшествуващата година лозари. Презъ 1929 г. въ борба съ молеца се хвърлиха своевременно 2500 кгр. *Носпразенъ*, 1200 кгр. *Тупокилъ* и 270 кгр. *Парижка зеленина*.

По-чувствителни повреди (около 20%) отъ третата генерация гъсеници презъ 1929 г. се отбелязаха само въ мѣстноститъ „*Курбуновата чешма*“ „*Католишкитъ гробища*“ и отчасти въ „*Кюшкюлю бахча*“.

Въ свръзка съ разпространението на молеца за отбелязване е едно характерно явление. Въ района на Ст. Загорското градско землище съществуватъ съ една традиционна последователност три доминиращи въздушни течения: 1) отъ изтокъ къмъ западъ, 2) отъ северъ къмъ югъ и 3) отъ северозападъ къмъ югоизтокъ. Първитъ две течения сж значително по-чести и по-силни, третото по-нарѣдко и по-слабо. *Когато строгиятъ наблюдател се вгледа въ пжтя на последователното разпространение на гроздовиятъ молецъ по мѣстности въ Ст. Загорскитъ лозя, не може да не заключи, че насоката на нашествието напълно съвпада съ пжтя на доминиращитъ въ района вѣтрове.* Че разпространението на молеца е въ връзка съ доминиращитъ вѣтрове се потвър-

ждава и отъ факта, че при наличността на паразита въ Ст. Загорско землище отъ 5 години насамъ, лозята въ мѣстноститъ, кито сж на северъ, северо-западъ и северо-изтокъ отъ града сж почти чисти отъ молеца въпрѣки еднаквитъ, даже съ известни предимства, културни условия. Това заключение се подчертава и отъ обстоятелството, че презъ 1929 г., когато бушуваха периодически презъ лѣтото сухи и горещи бури, движението на които съвпаднаше съ направления на доминиращитъ въ района течения — развитието на молеца бѣ почти парализирано въ цѣлата уязвена територия.

Описание на молеца.

Свършенното насѣкомо е малка пеперудка, която съ разперени крилца стига едва 10—12 милиметра. Тѣлото е дълго 7—8 милиметра. Преднитъ крилца представляватъ тъмно пепелява основа, прошарена съ тъмно кафяви ивици и петна, отъ гдето и самия молецъ носи името *шаренъ* или *напрѣсканъ*. Заднитъ крилца сж боядисани цѣли въ единъ тъмно пепелявъ тонъ. Тѣлото е тъмно кафяво съ свѣтло пепелява задница. Мъжката пеперудка е сравнително по малка. При едно внимателно вглеждане, последната се отличава повечето пжти отъ женската и по цвѣтнитъ тонове на крилцата. Описанитъ по-горе краски рисуватъ главно женскитъ пеперудки. При мъжката пеперудка преднитъ крилца представляватъ по-свѣтло пепелява основа на-прѣскана съ свѣтло-кафяви, дори керимидено червеникави ивички и петна, а тѣлото е ясно пепеляво.

(Следва.)

Образуване и подържане на сисемата рѣзитба Гюйо.

Въ засаждането и отглеждането на десертнитъ сортове грозда, на лозаря се налага да се запознае и съ системитъ рѣзитби, които сж най-доходни и най-прости за образуване и подържане.

Една отъ малкото такива, е системата, която носи името на французкия лозаръ Д-ръ Гюйо, който я е добре изпитвалъ и отчасти подобрилъ.

Съ образуване на системата рѣзитба Гюйо трѣбва да се започне още отъ началото на засаждането.

Първата година, когато лозитъ се засаждатъ на постоянно мѣсто, се рѣжатъ на една или две свободни пжпки (фиг. I. А.).

Отъ така порѣзаната и засадена лоза, презъ лѣтото покарватъ единъ или два, а нѣкой пжтъ — и три лѣтораста (фиг. I. Б). На втората пролѣтъ отъ засаждането, когато ще се извърши първата рѣзитба на мѣсто, рѣже

се така: Отъ покаралитъ, една, две или три пржчки се оставя тая, която е най-добре развита и която е вертикално разположена (фиг. I. а). а другитъ гладко се изрѣзватъ до основата. Така избраната пржчка (фиг. I а) се рѣже на две видими пжпки, отъ които изкарватъ два лѣтораста (фиг. II. Б), които се привързватъ било въ тельта, ако конструкцията е поставена, било въ колче специално забито за тая целъ до главината. Тѣзи два лѣтораста (пржчки) се добре отглеждатъ презъ лѣтото, като се прѣскаатъ и привързватъ.

Презъ есенята се освобождаватъ отъ коловетъ или тельта повалятъ се върху земята и добре се загрибватъ, за да се запазятъ отъ измръзване.

Презъ пролѣтъта на третата година, когато ще се извърши втората рѣзитба се поставя така:

Едната отъ дветъ едногодишни пржчки,

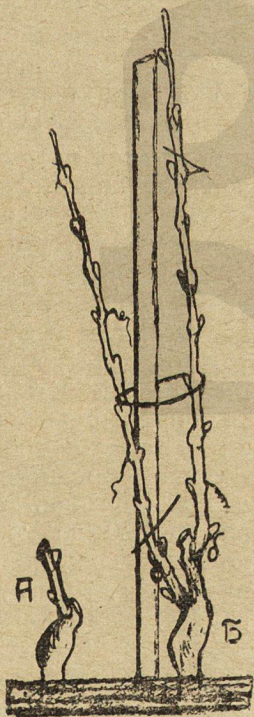

Фиг. I

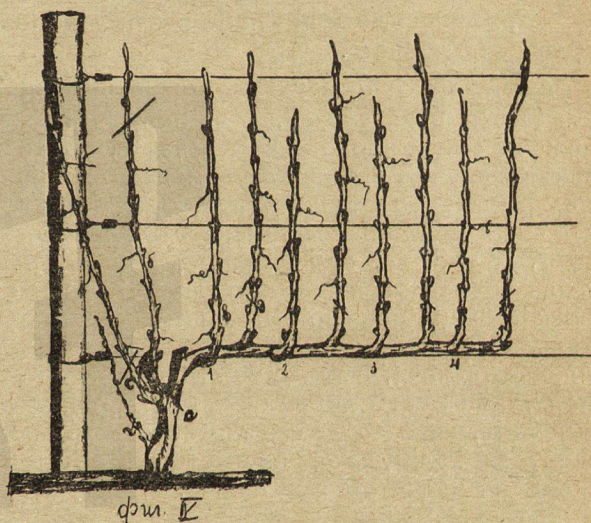
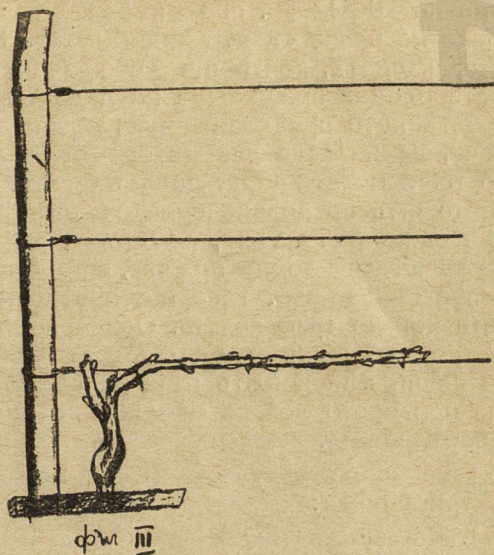
а имано тая по долната (фиг. II. а), се поръзва на две видими очи, а останалата по-горна пръчка (фиг. II б) се поръзва въ зависимост отъ силата на лозата на 6—8 видими пжпки и се полага хоризонтално по тельта (фиг. III) като се повързва така, че да не се претъга много, за щото презъ лътото връзката ще се връже въ пръчката и ще получимъ колцоване, безъ да сме желали да имаме такова и можемъ да причинимъ отслабване на младата лоза, тъй като сме преградили пжтя на преработенитъ храни, които отиватъ къмъ коренитъ.

Ако при извършването на втората ръзитба въ третата година, едната отъ дветъ пръчки намиращи се върху миналогодишното чепче е слаба, а така също и лозичката — то едната отъ пръчкитъ — слабата се изръзва гладко до основата на чепчето или съ часть отъ него, а останалата пръчка се ръже на две пжпки, за да може лозичката презъ лътото да се засили и чакъ въ четвъртата година ще се положи дългата плодна пръчка.

Отъ пжкитъ намиращи се върху положената хоризонтална дълга плодна пръчка и чепчето ръзано на две пжпки (фиг. III) се раз-

Фиг. II

виватъ лътораститъ, които носятъ гроздето (фиг. IV). Тъзи лъторасти се привързватъ въ горнитъ два тъла, като се стремимъ по възможностъ тѣ да не бждатъ събрани на гугла, а да се връзватъ успоредно единъ на другъ. По тоя начинъ гроздето ще бжде дебре изложено на свѣтлината, ще се опръсква добре и нѣма да гние отъ излишна влага и плесени презъ есенята.

Презъ есенята, следъ обирание на гроздето и следъ като листата започнатъ да жълтеятъ, можемъ да пристъпимъ къмъ поръзване на лозитъ.

Дългата плодна пръчка, заедно съ намиращитъ се по нея едногодишни пръчки се отръзва гладко до основата (фиг. IV а). Останалитъ две пръчки изкарващи отъ миналогодишното чепче се полагатъ на земята и се загрибать. На пролѣтъ въ четвъртата година при извършване на третата ръзитба, едната — по-горната ще служи за дълга плодна пръчка (фиг. IV б) и се ръже на 8—10 очи, а по-нискостоящата (фиг. IV в), която се

намира на 10—12 см. подъ първата тель, ще се рѣже на чепче съ две видими очи. Презъ лѣтото, пжпкитѣ, които ще се развиятъ отъ дългата плодна пржчка ще ни дадатъ плодъ, това е тѣхното предназначение, а чепчето на две очи, ще ни даде два лѣтораста (пржчки), които тоже могатъ да ни дадатъ плодъ, обаче главното имъ предназначение е: на другата година единия отъ тѣхъ, по-горния, да порѣжемъ за дълга плодна пржчка, а по-долния — на чепче съ две очи. Така ще повтаряме рѣзитбата докато трае лозата. Обаче колкото и правилно да извършваме рѣзитбата все ще ни се случи нѣкой пжтъ нѣкое особено положение при което лозаря се вижда затрудненъ при порѣзването.

Така напимърѣ, можемъ да имаме следнитѣ три случая:

1. Да липсва или съвсемъ да е слабо развита горната пржчка на чепчето.

2. Да липсва или слабо развита долната пржчка на чепчето.

3. Да липсватъ и дветѣ пржчки на чепчето.

Въ първия случай, т. е., когато горната пржчка липсва или е слабо развита, то въ такъвъ случай ще използваме за дълга плодна пржчка първата такава добре развита и стояща върху миналогодишната плодна пржчка (фиг. IV в). Или, ако долната пржчка, намираща се върху чепчето е добре развита и низкостояща, поне на 10—12 см. подъ първия тель, то можемъ нея да положимъ за дълга плодна пржчка, а на идущата година ще използваме дветѣ добре развити пржчки при основата, като едната — по-горната ще порѣжемъ за дълга, а по-низкостоящата ще рѣжемъ на чепче съ две пжпки.

При вториятъ случай, т. е., когато долната пржчка на чепча съвсемъ липсва или е слабо развита, тогава, за дълга плодна пржчка ще използваме горната (фиг. IV б), а за чепче което да режемъ на две очи ще използваме нѣкоя издѣнка (гладникъ пичъ), ако има такъвъ изкаралъ по стеблото (фиг. IV г), или ако нѣма — изкуствено се предизвиква да изкара, като се слабо нарани или силно претисне стѣблото съ връзване на тель, канапъ, рафия и др.

При третиятъ случай, който е най-лошиятъ, а именно, когато липсватъ, или когато сж почти неразвити пржкитѣ по чепчето или липсва и самия чепъ поради това, че презъ лѣтото е поврѣденъ, се постъпва така: избира се една или две отъ пржкитѣ стоящи най-близо до основата на дългата плодна пржчка (фиг. IV в и д) и тѣ се използватъ, като едната ще служи за дълга плодна, а другата, разбира се по-долната ще послужи за чепче.

Обаче, ако и такива не могатъ да послужатъ, то се запазва миналогодишната плодна пржчка заедно съ намиращитѣ се върху

нея едногодишни пржчки, разреждатъ се презъ една, като се гладко изрѣзватъ стоящитѣ по долната страна на дългата плодна пржчка, пржкитѣ 1, 2, 3, 4 (фиг. IV), а останалитѣ пржчки се порѣзватъ на чепчета съ две видими пжпки. Така порѣзана лозата, тя вече представлява еднораменеиъ кордонъ Роя и ще го подѣржаме до тогава, докато по нѣкой начинъ получимъ издѣнка намираща се по вертикалната частъ на кордона, която издѣнка ще използваме за чепче, порѣзано на две пжпки. И чакъ тогава, когато получимъ дветѣ добре развити пржчки, чакъ тогава ще отрежемъ кордона до основата на чепчето съ дветѣ пржчки. Следъ това по-горната изкарваща отъ чепчето — ще положимъ за дълга плодна, а по-долната ще рѣжемъ на чепче съ две пжпки. И така, пакъ ще получимъ правилно Гюю.

Както въ третиятъ случай, се постъпва и тогава, когато чепчето поради постепеното издигаие е надминало на височина първата тель. Използва се дългата плодна пржчка до тогава докато се получи чепче стоящо на 12—14 см. подъ първата тель.

Така описаната система се нарича просто Гюю за разлика отъ сложното (двойно) Гюю.

Двойното Гюю е сжщо както гореописаната система рѣзитба само че, вмѣсто едно чепче и една плодна пржчка, двойното Гюю има две чепчета съ две дълги плодни пржчки, положени въ противоположни посоки.

При желание всѣки лозаръ може лесно да се научи да прилага тая рѣзитба. Тя е доста проста и лесно може да се подѣржа, трѣбва, обаче, лѣтно време излишнитѣ ластари по чепчето и дългата плодна пржчка да се премащатъ (филизатъ). Системата рѣзитба Гюю е много родовита и ще трѣбва лозаря добре да внимава при порѣзването на дългата пржчка. Защото ако пржката се остави на 1'20 до 1'60 м. дължина, разстояния, които се срещатъ при засаждането на десертнитѣ лозя, то лозата ще бжде претрупана съ грозде, което нѣма да узрѣе, лозата ще се изтощи и на другата година нѣма да получимъ никакъвъ плодъ.

Ще се оставятъ толкова ластари, колкото бихме допуснали, че лозата ще изхрани заедно съ гроздето. Другитѣ ще филизимъ, даже нѣкой пжтъ ще ни се наложи да премахнемъ и частъ отъ ягоридата.

По системата Гюю ще се рѣжатъ само тия отъ сортоветѣ, които не раждатъ при късата чепова рѣзитба. Афузъ Али рѣзанъ по Гюю дава отлични резултати.

Височината на която трѣбва да бжде положена дългата плодна пржчка зависи отъ почвата, климата и изложението.

Въ богатитѣ почви по низкитѣ влажни мѣста тая височина ще бжде 40 см., а въ су-

хитъ и съ южно изложение мѣста, височината 25—30 см. е достатъчна.

Неудобствата, които лозаря ще срещне при рѣзитбата Гюйо сж следнитѣ:

1. Непремѣнно на лозитѣ трѣбва да се постави телена конструкция.
2. Обработването на лозитѣ става само

въ едно направление — на това по редоветѣ 3, Загрибването е по-трудно — трѣбва да се загрибватъ целитѣ прѣчки.

4. При порѣзване на дългата плодна прѣчка, много дълга, лозитѣ въ скоро време се изтощаватъ.

Константинъ Ивановъ
Ржков. на Държ. Опитното поле
гр. Плевенъ.

ПРАКТИЧЕСКИ СЪВЕТИ И НОВОСТИ.

Помпата въ винарството.

Съ влизането на мартъ месецъ настѣпва и времето за претакането на вината. Това е необходимо да се направи главно отъ гледна точка на винената хигиена. Това е една предпазна мѣрка и едно срдство за подобрене на вината въ известни случаи. Като отстранява утаената на дъното на бѣчвитѣ калъ, въ която покрай механическитѣ примѣси се намиратъ утаени и виненоболестнитѣ микроби, винаря се подсигуриява противъ размжването и заболѣването на виното. Претакането цели най-вече здравеопазването на виното.

Ще дойде времето за претакането и мнозина ще се чудятъ и маятъ какво да правятъ. Претакането е свързано съ разходи, съ усилия, съ усиленъ трудъ, съ проливки и т. н. И мнозина ще предпочитатъ да стоятъ съ скръстени рѣце или пѣкъ ще пребрзатъ да продадатъ виното си съ нѣколко стотинки, па дори и съ левове по-евтино, отколкото да претакатъ. Така ще направятъ най-вече ония, които иматъ по-голямъ количество вино, а нѣматъ пособия. Голѣмото количество и липсата на помощни, улеснителни срдства и пособия ще ги обезкуражи да претакатъ.

Едно отъ най-важнитѣ винарски пособия въ винарската изба извънредно потрѣбно, полезно и нужно, особено, при претакането е винарската помпа. Тя улеснява и упростиа манипулациитѣ при прехвъргането на вината. Тя ускорява и работата. Благодарение на нея височината при претакането губи значение. Можемъ да преточимъ единъ сждъ съ вино поставенъ на земята въ другъ поставенъ на скеля на 3—4 или повече метра височина надъ първия, безъ да става нужда отъ стълби, повече хора и т. н. Друго преимущество на помпата е, че ни дава възможностъ да претакаме не само въ присѣствие на въздуха, но и въ негово отсѣствие, както трѣбва да става при старитѣ и червенитѣ вина, и което прехвъргане съ бакъра, чебури не може да се извърши, а съ маркучъ, сифонъ може да стане само при специално положение на сждоветѣ.

Винарската помпа, обаче, служи не само при претаканията, които вършимъ 3—4 пжти

презъ годината. Нея я употребяватъ въ работа и наливането на мжстъ въ бѣчвитѣ за ферментация презъ гроздобера, за провѣтряване и охлаждане на гроздовата каша и мжстъ презъ време на ферментацията, при изтакането на вината, за пълнене на транспортни сждове при експедиране и т. н.

Съ една речъ винарската помпа е онова пособие въ винарската изба, отъ което се ползуваме най-много въ течене на цѣлата година. Като започнемъ отъ гроздобера до следващия такъвъ тя ни улеснява при всички гроздоберни и следгроздоберни манипулации въ избата. Затова винарската помпа се явява една необходимостъ, една потрѣбностъ за всѣка изба била тя голѣма ила малка.

На пазаря се срещатъ много видове и отъ разни материали помпи. Специалнитѣ за вино помпи сж бронзови. Тия последнитѣ сж за препорѣчане. Често отъ търговцитѣ се предлагатъ желѣзни помпи за вино. Тѣ сж за отбѣгване въ винарството,

Винарскитѣ помпи се дѣлятъ споредъ начина на превеждането имъ въ движение на 1) ржчни и 2) механически. Споредъ устройството си тѣ спадатъ главно до видоветѣ: 1) бутални помпи (съ бутало) и 2) центрифугални. Бутални винарски помпи имаме и ржчни и механически. Центрифугалнитѣ се движатъ само механически. Буталнитѣ помпи биватъ най-често еднородни или двуцилиндрови. При вторитѣ работата се уползотворява по-добре. Докато въ единия цилиндъръ се причерпва, докато се пълни съ вино отъ другия то се изтласква. Дебита, работоспособността на помпитѣ се движи въ широки граници. Има малки номпи, които струватъ евтино съ дебитъ 200—300 литри на часъ, други до 1000 литри на часъ, но има и такива механически, които припомпватъ до 10 хиляди и повече литри на часъ.

За добрата работа, за трайността на една помпа е необходимо да се изплаква следъ работа съ хладка вода.

Смазването на винарскитѣ помпи става съ машино масло, но не и съ газъ.

За голѣмитѣ изби сж за препорѣчане електрическитѣ съ голѣмъ дебитъ помпи. Съ една такава дневно може да се пречерпи 20—50 хиляди литри вино, при участието само

на единъ човѣкъ който да я пуша и спира и да наглежда да не стане случайна повреда.

Помпата дава икономии, бърза и лека работа, създава удобства при манипулирането въ избата. Тя е едно пособие, което не трѣбва да липсва въ никоя винарска изба.

Инж. х. Н. Карамболовъ.

Увеличаване трайността (импрегниране) на лозовитѣ колове.

Съ трайността на лозовитѣ колове се правятъ много икономии, затова всѣки лозаръ трѣбва да търси различни сръдства за да увеличи трайността на коловетѣ си. При лозарски области, кждето цената на коловетѣ е висока тази мѣрка е отъ голѣма необходимостъ. Отъ различнитѣ материяли които служатъ за горната целъ ще спомена тия които сж се особено отличили; като: *синъ камъкъ, сьоблюматъ, Карбулинеумъ и каменовжления катранъ.*

За сурови колове се употребява синъ камъкъ, а за сухи — другитѣ материяли. Начинитѣ по които става импрегнирането сж следнитѣ:

I съ синъ камъкъ.

Въ 100 литри вода се разтворя 5 кгр. синъ камъкъ и този разтворъ трѣбва да бжде въ дървенъ сждъ, които да бжде доста широкъ за да могатъ повече колове да се смѣстватъ. Коловетѣ се поставятъ прави на една дълбочина отъ 30 см. Тѣ трѣбва повъзможностъ да бждатъ пресни, — скоро сечени. Най-добре е когато коловетѣ се подоструватъ и белятъ, веднага да се поставятъ въ предварително приготвения разтворъ. Разтворъ се просмуква отъ дървесината на коловетѣ и искахва постепенно на горе. До кждето разтворъ е достигналъ кола се боядисва синьо-зелено. Щомъ като разтворъ достигне надъ половината дължина на кола, счита се за достатъчно и се изваждатъ. Споредъ това, колкото коловетѣ сж били по пресни и времето по топло, просмукването на разтворъ става по бърже и обратно.

Необходимото за целта време се движи отъ 3 до 6 дни.

II Съ сьоблюматъ (кианизирункъ)

При тази метода се взематъ съвършено сухи колове и цели се полягатъ въ единъ 0.5 до 0.750 % разтворъ отъ сьоблюматъ, въ който разтворъ коловетѣ преседяватъ отъ 8 — 14 дни. Съ разтворъ трѣбва презъ всичкото време да се обливатъ коловетѣ и да се подържа въ сжщата концентрация. Отъ тази метода коловетѣ получаватъ още по голѣма трайностъ, обаче, поради силната отровностъ на сьоблюмата рѣдко я употребяватъ отдѣлни личности. Така импрегниранитѣ колове се оставятъ 3 седмици да вѣтреятъ и после се употребяватъ.

Подобни колове при бракуването имъ не бива да се употребяватъ за опушване (консервиране) на месо, защото при горението имъ се отдѣлятъ отровни живачни газове.

III съ Карболинеумъ.

Карболинеума се поставя въ желѣзенъ сждъ, въ който коловетѣ се потапятъ съ острието надолу до 50 см. Така сжда се поставя на огънь и варятъ коловетѣ около 2 часа време. Тази метода може да надмини всички други стига само карболинеума да проникне всецяло въ коловетѣ. При непредпазливото употребление на такива колове може да се предаде миризма на виното отъ препарата. По тия името причини необходимостъ е такива колове да преседятъ най-малко 1 година и тогава да се побучватъ на лозята. При наличността на млади лозя, които не даватъ още грозде, могатъ да се побучатъ още сжщата година. Тази метода на импрегниране не се препоръчва при чеповата рѣзитби, а повече за високатѣ рѣзитби. Въ горещи дни изпаренията повреждатъ блиско стоящитѣ млади лисчета. Трѣбва да се внимава въ качеството на карболинеума, понеже има различни такива.

IV съ каменовжленъ катранъ.

Катрана се сипва въ желѣзенъ сждъ и потопенитѣ въ него съ острието на доле до 50 см. колове, се варятъ въ продължение на 3—4 часа. Трайността на подобни колове не е много голѣма, обаче, задоволителна. Така импрегниранитѣ колове могатъ да се побучатъ още сжщата година, безъ опасностъ отъ лоши миризми.

Отъ опита направенъ въ Гайзенхаемъ (Германия), за сравнение трайността на импрегнирани колове съ различни препарати, даватъ следнитѣ резултати:

Съ сьоблюматъ отъ импрегнирани 100 кола следъ 20 години се намиратъ 75 на първо острене.

Синия камъкъ идва веднага следъ сьоблюмата, който сжшо 100 кола следъ 20 години се намиратъ на 67 на първо острене.

Каменовжления катранъ дава отъ 100 колове следъ 10 години 64 — стояще на първо острене. Много още опити сж направени, които сж дали отлични резултати.

Най-подходящето сръдство за насъ е за сега синия камъкъ. Въ напредналитѣ страни има специални фабрики за целта. Не е за препоръчване следъ импрегнирането коловетѣ веднага да се побучатъ на лозята, защото среща се единъ родъ бактерии, който въпрѣки импрегнирането въ продължение на една година унищожаватъ кола. Тѣзи бактерии се пренасятъ отъ гората заедно съ коловетѣ. За да се избѣгнатъ подобни бактерии, необходимо е импрегниранитѣ колове да се оставятъ

една година да прилежат добре, да изсъхнат, та заедно съ изсъхването да се умъртвят и бактериитъ, и при това сухиятъ колъ по трудно поглъща влагата, която ускорява гниенето.

В Стояновъ
Стаж.—специалистъ

Работа въ овощната градина презъ м. мартъ.

1. Една отъ най-важнитъ работи, която трѣбва да гледаме да привършимъ презъ този месецъ и то по възможность въ първата му половина, е пръскането на овощнитъ дървета съ Карболинеумъ. Този препаратъ унищожавя разнитъ лишеи, мъхове и действува много добре противъ кръвната и щитоноснитъ въшки и други животински неприятели. Пръскането се извършва съ смѣсъ приготвена отъ 100 литра вода и 8—10 литра Карболинеумъ. Всѣки може да си гонабави отъ българското земледѣлско дружество ул. „Гладстонъ“ — София.

2. Въ всички добре гледани овощни насаждения, дето се прилагатъ системно различнитъ срѣдства за борба съ болеститъ и неприятелитъ, сега е време да се прегледатъ

всички поставени още на есень по стеблата хватателни пояси, а така сжщо вмѣсто тѣхъ да поставимъ нови лепливи пояси.

3. Всички предназначени за преоблагородяване възрастни дървета, отъ които не сме доволни, а така сжщо предназначенитъ за облагородяване възрастни диви овощни дървета трѣбва още въ началото на мѣсеца да се подготвятъ, като направимъ необходимото съкръщение на короната и сжщевременно си осигуримъ необходимото количество калемии за пресаждане. При хубаво време въ втората половина на месеца може да се почне и съ присаждането.

4. Въ всички млади 2—5 годниши овощни насаждения трѣбва да се извърши рѣзубата на коронитъ и при която всички миналогодишни продължения на основнитъ коронни клонки съкращаваме на $\frac{1}{3}$ или $\frac{2}{3}$, а намирацитъ се по тѣхъ странични клонки съкращаваме на 3—4 пжпки.

5. Месецъ мартъ е най-подходящото време за пролѣтното посаждане на овощни дървета. Колкото по-рано извършимъ това посаждане, толкова по-добре. Предпочитайте за посаждане 3—4 годишенъ материалъ съ добре развита коренна система, право и гладко безъ рани стебло и добре развита коронка.

В. В. Стрибърни.

ПРОПАГАНДА НА ВИНОТО, ГРОЗДЕТО И ОВОЩИЯТА.

Стефанъ Икономовъ
Лозар. опитна станция — Плѣвень.

Физиологична и практична полза отъ употребата на виното.

(Преводъ*)

Нѣкой учени сж се заели да проучватъ и сравняватъ хранителния режимъ на различнитъ социални класи. Тѣ сж поставили за тази цель подъ наблюдение известенъ брой семейства, взети като типични, изпърво при едно нормално хранене, а въ последствие, при промѣна на този режимъ било чрезъ прибаване, било чрезъ отнемане на нѣкои отъ неговитъ съставни части. По тази метода е била изследвана практичката хранителна стойность на месото, яйцата и виното.

Сюжетитъ на опита сж били селяни, подложени на едно отъ най-проститъ и чисто вегетариански хранения, чиято основа е било царевичното и житно брашно, въ форма на тестени произведения, зеленчуци, особено зеле, дървено масло, соль и чесновъ лукъ.

* Г-нь Ж, Алкие, главенъ секретаръ на научното дружество за хранителната хигиена въ Франция. публикува въ сп. „Revue de Viticulture“ 1929 год. резултатитъ и заключенията отъ една научна анкета върху биологическото дѣйствиe на виното. Тукъ даваме извадки отъ тази анкета.

На два пжти къмъ обикновения режимъ на тѣзи селяни се прибавя отъ 100 до 300 гр. месо. Констатирано е било едно действително подобрене въ функциитъ на червата, едно по-съвършено смилане на албуминитъ отъ животински и растителенъ произходъ, на тлъстинитъ и на фосфора. Количеството на фиксирания азотъ се е увеличило, едновременно съ увеличението на теглото на тѣлото и на мускулната сила. Забелѣзано се било най-сетне и едно увеличение на хемоглобина въ кръвта.

Резултатитъ сж варирали въ сжщата смисълъ следъ прибавянето къмъ нормалния режимъ отъ 2 до 4 яйца.

Изследванията върху стойността на виното засѣгна едно семейство отъ 9 души, състоящо се отъ: баща на 58 год.; майка 45 год.; дѣдо 88 год.; единъ синъ на 20 год. и две дѣщери на 22 и 16 години.

Опита обхваща 3 периода. Презъ всѣки единъ отъ тѣхъ се пристъпи, въ продължение на 5 дни, къмъ определянето на всички поети храни и на всички извержения, течни и твърди. Проби отъ съставнитъ части на режима сж били взети грижливо, а урината и изверженията сж били събирани за да бждатъ анализирани.

(Следва).

СЪЮЗНИ И ДРУЖЕСТВЕНИ.

РЕЗОЛЮЦИЯ на X-ий редовенъ лозарски конгресъ въ гр. София.

Десетия редовенъ конгресъ на Българския лозарски съюзъ въ заседанието си на 23 и 24 февруарий 1930 година, въ гр. София, следъ изслушване отчета на управителния съветъ, докладътъ на контролната комисия, рефератитъ четени: 1) Организация на нашето лозарство съ огледъ на чуждия пазаръ отъ Д. Хр. Кушевъ; 2) Условия на които трѣбва да отговарятъ нашитъ вина за износъ отъ инж. Н. Карамболовъ; 3) Контрола върху износа на грозде и вино отъ инж. Чакъровъ и следъ станалитъ по тѣхъ разисквания, като взема предвидъ:

I.

1) че въпрѣки неизмѣнно вземанитъ резолюции отъ всички лозарски конгреси, конференции и други, за замѣняване на различнитъ данѣни тяжести върху лозята съ единъ единственъ данѣкъ, до сега не е направено въ това направление абсолютно нищо;

2) че напротивъ убийственитъ за виненото производство и търговия формалности на закона акцизитъ, всѣки новъ день, безъ всѣкакво основание, се увеличаватъ;

3) че развитието на лозарството и винарството въ насъ, новитъ икономически и стопански условия, както и изискванията за социална справедливостъ и миръ, налагатъ изхвърлянето на всички отживѣли времето си, стеснителни за винарството законоположения и замѣняването имъ съ по-разумни, отговарящи на духа на времето такива;

4) че вследствие липсата на износъ на вина презъ тая година, както и извънредно голѣмото намаление вътрешната консумация, царува необикновено остра винарска криза;

5) че спиртфабрикантитъ продължаватъ да се домогватъ до създаване законоположения, което да фаворизира индустриалния спиртъ, за смѣтка на плодовитъ ракии

РЕШИ:

1) да се помоли г. Министра на финанситъ да нареди;

а) изработване на законопроектъ за единъ единенъ данѣкъ върху лозята, съобразно податнитъ силина лозаря, при което да вземе участие и представителъ на Българския лозарски съюзъ. Този законопроектъ да се внесе още презъ тая сесия на камарата; а до тогава;

б) да се премахне акциза на виното;

(Следва)

КООПЕРАТИВНИ.

I-ви редовенъ конгресъ на съюза на Лозаро-Винарскитъ кооперации. Непосрѣдствено следъ лозарския конгресъ, на 25 февруарий се състоя въ гр. София I-ви редовенъ конгресъ на съюза на Лозаро-Винарскитъ кооперации.

Въ следващия брой ще дадемъ подробно описание за работата въ конгреса, като за сега ще споменемъ само следното:

Присѣтствуваха делегати на 15 кооперации като заседанията се ръководиха отъ следното бюро.

Председателъ; Нефтяновъ — Ст. Загора.

Секретаръ; Димитровъ — Сливенъ.

Следъ отчета на секретаря на съюза г-нъ Ив. Добревъ и станалитъ по него дебати, попълни се съгласно устава управителното тѣло съ следнитъ три лица: 1) Нефтяновъ — Ст. Загора. 2) Карамболовъ — София. 3) Димитровъ — Сливенъ.

Контролна комисия.

Мънковъ — Сухиндолъ.

Илиевъ — Горна-Орѣховица.

Кушевъ — София.

Управителното тѣло е конституирано, както следва:

Председателъ; А. Ганчевъ — Плѣвенъ.

Подпредседателъ; Н. Церовски — Горна-Орѣховица.

Секретаръ; Ив. Добревъ — Плѣвенъ.

Умоляватъ се всички кооперации да изпоатятъ незабавно въ съюза сведения за тазгодишното имъ производство, както и съ какви количества непродадени вина за сега разполагатъ.

Също така всѣка кооперация да изпрати въ съюза подробенъ списѣкъ съ адреса на всички свой членове.

Всѣка кооперация трѣбва да се обръща само къмъ съюза за сведения и информации отъ всѣкакъв характеръ.

Съюза на кооперациитъ е издѣйствувалъ за всички винарски кооперации членове на съюза, 100% отстъпка при купуването на всички апарати и пр. отъ извѣстната фирма Theo, Zeitz — представителъ на която за България е Д-во Компасъ — Пловдивъ.

Министерството на земледѣлието е назначило по искането на съюза специална комисия отъ специалисти, която да обходи всички кооперации и проучи, както производството и положението имъ, така и отъ какво се нуждаятъ.

Комисията е назначена много късно и би трѣбвало въ нея да влиза и представителъ на съюза.

Б. Р. Поради липса на мѣсто отчета на управителното тѣло на съюза, решенията и резолюцията взети въ конгреса на съюза на Винарскитъ кооперации, ще бждатъ помѣстени въ следващитъ броеве.

БЮЛЕТИНЪ

на ЛОЗАРО-ОВОЩАРСКОТО ИНФОРМАЦИОННО БЮРО-ПЛЪВЕНЪ

BULETIN DU
Bureau D'Information viti — Pomclogique
Pleven — Bulgarie.

BULETIN DES
Informationsbüro für Wein & Obstkulturen
Pluven — Bulgarien.

Положеието на пазаря за гроздовитѣ и овощни продукти

Вина.

Предприеманитѣ мѣрки отъ Народната банка за ограничаване на кризата, а гарантиране то по-голямъ кредитъ за търговцитѣ, дава известни надежди за поне относително раздвижване на винения пазаръ,

Ценитѣ на вината особено въ градоветѣ сж още постоянни, когато въ селата има тенденция къмъ спадане.

Въ Северна България ценитѣ вариратъ между 7 50—9 50 лв., а въ Южна България отъ 8—12 лв за литъръ.

По-голямъ количества вина на достъпна цена се предлагатъ: въ Видинско, Горно-Орѣховско, Сухиндолъ, Бѣла Черква, Бургасъ, Анхило, Ямболъ и Ст. Загора.

Отъ направената анализа на вината отъ цѣлата страна въ Лозарската опитна станция се оказва, че общо качеството на почти всички вина е много добро и иматъ сръдно надъ 11% алкохолъ. Това се дължи както на добрата гроздова реколта, така и на подобрието на винарската техника, което напоследъкъ се забелѣзва у насъ.

Въ никой случай въ страната не може да се консумира цѣлото производство, съ което разполагаме, ако не се разреши своевременното изваряване безъ допълнителенъ акцизъ на слабитѣ вина въ виненъ спиртъ, както това ставаше въ последнитѣ 2—3 години.

Сжщо така и въпроса съ узаконяването на експортнитѣ премии, или рефакциитѣ при превоза трѣбва вече и у насъ да се уреди въ положителна смисълъ.

Облагородени лози.

Голѣмо търсене има на облагороденитѣ лози отъ сорта Афузъ Али и Димятъ.

При гарантиране автантичността съ сигурностъ ще могатъ да се пласиратъ голѣми количества отъ горнитѣ сортове.

Сжщо така напоследъкъ се забелѣзва голѣмъ интересъ къмъ нашитѣ облагородени лози и отъ страна на Ромъния, която до сега внася масови количества отъ Франция.

Станали сж вече и сдѣлки отъ Варна, Ст. Загора и Сливенъ за износъ на облагородени лози за Ромъния.

За Ромъния се търсятъ преимуществено лози отъ бѣли сортове.

Ценитѣ у насъ се движатъ както еледва:

Обикновени сортове	3—3 50	лева
Димятъ	4—5	„
Афузъ Али	5—6	„

Рѣзници и калеми.

Рѣзницитѣ се предлагатъ по 1 20—1 50 лв. метъра. Калеми отъ Афузъ Али 0 80 лв. метъра.

Джиброва ракия.

Съ настѣпване на пролѣтѣта очаква се едно раздвижване на пазаря. Ценитѣ за сега сж още непромѣнени 70—75 стотинки градуса.

Сливова ракия.

При ограничено предлагане цената варира между 1 10—1 20 лв. градуса. Ценитѣ съ тенденция къмъ спадане.

Мастика.

При добро търсене и ограничено предлагане цената се движи 1 20—1 30 лв. градуса.

Конякъ — 45—47 лв. литъра.

Виненъ спиртъ.

При умѣрено търсене 1 лв. градуса.

Оцетна есенция — 4—6 лв. литъра.

Виненъ оцетъ — 8 лв, лит. при добро търсене.
Орѣхи 12—14 лв, кгр. при задоволително търсене.

Сухи сливи — 22—25 лв. кгр.

Винарски препарати и химикалии.

Метабисулфитъ — 55—60 лв. кгр.

Винена киселина — 160 лв. кгр.

Танинъ { I качество 360—380 лв. кгр.
II качество 170—185 лв. кгр.

Желатинъ { I златна марка 300—320 лв. кгр.
II сребърна „ 280—300 „ „
III медна „ 230—250 „ „

Приготовлява се издаването на специаленъ плюстрованъ рекламенъ албумъ на нѣмски езикъ за нашитѣ десертни грозда, овощия и вина.

Умоляватъ се всички кооперации, експортъори, по-едри производители, транспортни кѣщи, фабрики за амбалажъ, и пр. да съдицатъ своевременно въ Лозаро Овощарското Информационно Бюро — Плѣвенъ, своитѣ адреси и подробности за дейността, за да ге помѣстятъ въ албума.

БЮЛЕТИНЪ

за ценитѣ на овощията и зеленчуцитѣ на
на едро на софийския пазаръ на 25.II.1930 г.

I. ОВОЩИЯ:

Ябълки	12—24 лв.	кгр.	отъ кюстендилско.
Кестени	16—20	"	" " " петричко.
Орѣхи	14—18	"	" " " разни мѣста.
Суши сливи	20—25	"	" " " кюстендилско
Суш. ябълки	—	"	" " " "
Круши	24	"	" " " "
Сл. мармеладъ	25	"	" " " разни мѣста

II. ЗЕЛЕНЧУЦИ;

Зеле	4—6 лв.	глава	" софийско.
Спанакъ	10	"	" пловдивско
Картофи	4—6	" кгр.	" софийско
Празъ	40—60	" 100 гл.	" "
Рѣпа	4—8	" кгр.	" пловд. и соф.
Кромидъ	1—1'20	"	" горноорѣх.
Чесънъ	20—35	" сплитъ	" "
Зр. фасулъ	12—14	" кгр.	" разни мѣста
Зр. леща	10—14	"	" " "
Зр. бакла	8—10	"	" " "
Зр. бамя	60—80	"	" " "
Зр. пиперки	35	"	" пловдивско
Домати салца	25	"	" "
Зелен. конс.	16—18	"	" фабрични

Съобщава Г.

Ценитѣ на разнитѣ артикули, споредъ последнитѣ официални бюлетини Срѣднитѣ цени на едро въ Виена.

Название	количество	отъ лв.	отъ лв.
Прѣсно грозде испанско	1 кгр.	38.—	42.—
Ябълки Златна ренета	1 кгр.	26.—	38.—
" " пармена	1 кгр.	27.—	38.—
Орѣхи югославянски	1 кгр.	25.—	28.—
" ромънски	1 кгр.	29.—	32.—
" ядки	1 кгр.	86.—	93.—
Суши сливи югослав.	1 кгр.	23.—	33.—
" америк.	1 кгр.	27.—	36.—
Зеле бѣло	1 кгр.	3'50	4'50
Картофи мѣстни	1 кгр.	1'90	2'30
Лукъ Макоеръ	1 кгр.	3'40	4'60
" египетски	1 кгр.	3'30	4—
" мѣстенъ жълтъ	1 кгр.	3'20	3'90
Спанакъ листа виенски	1 кгр.	13.—	16.—
Чесънъ нечистъ	1 кгр.	18.—	28.—
" чистъ	1 кгр.	24.—	38.—
Леща	1 кгр.	18.—	26.—
Зрѣлъ бобъ	1 кгр.	14.—	18.—
Пиперъ млѣнъ	1 кгр.	150.—	190.—
Медъ	1 кгр.	65.—	78.—

Срѣднитѣ цени на едро въ Хамбургъ.

Ябълки за ядене	1 кгр.	14.—	25.—
" за готвене	1 кгр.	6.—	9.—
Круши за ядене	1 кгр.	16.—	23.—
" " готвене	1 кгр.	6.—	9.—
Грозде (испанско)	1 кгр.	38.—	42.—
Картофи (жълти)	1 кгр.	1'90	3'50
Лукъ	1 кгр.	2'80	5'60

Търсене и предлагане.

Предлагане.

Фабрика на Атанасъ Караджовъ гр. Айтосъ, предлага малко употребявани: биропълначка, тапонабавачка, първата съ две цицки, а втората съ 10 мѣста, въздушна помпа за сжщата пълначка и голѣмъ брой бирени бутилки — отъ 400 до 600 гр.

Лозарското д-во въ с. Бѣла-ръчка, Севлиево, предлага 130,000 литри червено вино и 1,000,000 облагородени лози отъ разни сортове.

Никола Ст. Велевъ с. Калугерево, Т. Пазарджишко, предлага 2,000 облагородени кюстендилски сливи; 300 облаг. дръвчета рано зрѣющи круши и 4000 литри червено вино.

Павелъ Календжисвъ, гр. Лѣсковецъ, предлага 80,000 резника Монтикола и 100,000 резника Шасла Берландиери 41 б добре отгледани.

Петю Колевъ, гр. Плѣвень VIII кв. предлага 2,000 литри червено вино, 200 литри ракия, 50,000 резника Монтикола и Мурведъръ и около 2,000 дръвчета зарзали по на 3 години.

Лозарското д-во „Кокорко“ с Осмаръ, Преславско предлага Афузъ али 50,000 бр на 41 б, Димятъ 100,000 бр. на 41 б, Хамбургски мискетъ 25,000 бр. на 41 б, Памитъ 25,000 бр. на 41 б и Шасла доре 5,000 бр. на 41 б.

Предлагамъ 2,000 кгр. доброкачественни едри и меки орѣхи. Справка Информационо бюро за Иванъ Найденовъ.

Георги К. Червенковъ, Плѣвень, телеф. 307, Продава укоренени и облагородени лози, автентични следнитѣ сортове: Афузъ-Али, Димятъ, Хамбургски мискетъ, Шасла доре, Памитъ и др. Всичкитѣ сж на подложка Шасла Берландиери 41 б. Сжщо продава калеми Афузъ-Али и подложки, гладки Шасла Берландиери 41 б.

Стоянь Пеневъ, Т. Пазарджикъ, предлага дивъ гладкъ лозовъ материалъ отгледанъ на телена конструкция, всичко 13,000 главини отъ следнитѣ сортове: 1202, 101¹⁴, 106⁸, 420 а, 41 б, Ганзенъ № 1 и Монтикола.

Лозаро-винарската кооперация „Плѣвенска гъмза“ разполага съ отлични бѣли, червени и розови вина, които продава на едро отъ 200 литри нагоре. Интересующитѣ се купувачи да се отнесатъ до Кооперацията въ Плѣвень.

Търсене.

Кооперация „Плѣвенска гъмза“ дири да закупи за членоветѣ си облагородени лози отъ следнитѣ сортове: Афузъ Али, Варненски димятъ (Димятъ) на подложка Шасла берландиери 41 б, строго сортирани и автентични. Желаящитѣ да изпратятъ оферти въ кооперацията — Плѣвень.

Към досегашнитѣ абонати на Бюлетина на Лозаро-Овощарското Информационно Бюро.

Предварителното споразумение за сливането на „Бюлетина“ съ „Лозарски прегледъ“, за което съобщихме въ последнитѣ броеве, се удобри въ X-ти редовенъ лозарски конгресъ.

Така слетото и разширено издание „Лозарски прегледъ“ изпраща на всички досегашни абонати на Бюлетина съ молба не само да го получаватъ и за въ бъдеще, но и да проагитиратъ неговото масово пласиране.

Съ групирването на дветѣ издание ще се подобри както качествено на материала, така и самата информационна служба.

За излезлитѣ досега 8 броя отъ Бюлетина

молимъ абонатитѣ да изпратятъ въ редакцията на „Лозарски прегледъ“ по 15 лева.

А на тѣзи абонати, които сж си предплатили за III годишнина на Бюлетина, ще имъ одържимъ по 15 лева за досега излезлитѣ 8 броя, а остатъка отъ 35 лева ще имъ се смѣтне като предплата за новия „Лозарски прегледъ“.

Естествено че информационното бюро, съ останалитѣ си функции, продължава да сжществува, и ще издава самостоятелно „нѣмски“ бюлетинъ за информация въ чужбина.

Отъ Информационното Бюро.

ХРОНИКА.

Конгреса на Българския Лозарски Съюзъ се състоя на 23 и 24 февруарий т. г. въ София избра управителенъ и контроленъ съвети, които се конституираха така: **Управителенъ съветъ:** председателъ Ив. П. Бързаковъ — София, подпредседатели: Моско Михайловъ — София и Кр. Нановъ — Ст. Загора; секретаръ Дончо Бъчваровъ — София и членове: Г. К. Червенковъ — Плѣвенъ, Ст. Димитровъ — Бургазъ, Д-ръ Дянковъ — с. Сухиндолъ, Юрданъ Поповъ — Сливенъ, Димо Овчаровъ — София, Алекси Серафимовъ — Ловечъ, И. И. Хранковъ — София и Карапановъ — Ямбомъ. **Контроленъ съветъ:** Кост. Нефтяновъ — София, Сабинъ Пенчевъ — с. Бѣла Черква и Ив. Мишаловъ — с. Сухиндолъ.

Лотарийния комитетъ се състои отъ Моско Михайловъ, Ив. П. Бързаковъ, Д. Бъчваровъ, Ст. Димитровъ и Д-ръ Дянковъ.

Отчетникъ-касиеръ на лотарийния комитетъ е Моско Михайловъ, началникъ на землед. отделение при Министерството на Земледѣлието и държавнитѣ имоти — София.

Редакторъ на в. Лозарски прегледъ остава пакъ Г. К. Червенковъ — Плѣвенъ.

На запитванията отговаряме, че издавания отъ Проф. Н. Недѣлчевъ — София, Лозаро-Винарски и Овощарски весникъ е частно издание и нѣма нищо общо съ Лозарския съюзъ.

Абонамента на в. Лозарски Прегледъ за 1930 (XV) год. остава 60 лв. годишно, като ще излиза на 1 и 15 число на месеца. Умоляватъ се абонатитѣ да издѣлжатъ абонамента си за т. г. най-късно до 1 априлъ, съ което ще улеснятъ редакцията.

Членския вносъ къмъ Лозарския съюзъ остава 2 лв на декарь лозе притежавано отъ лозаря — членъ. Умоляватъ се всички дружества и кооперации да се издѣлжатъ, като изпратятъ сумата на секретаря на съюза: Д. Бъчваровъ, пл. „Славейковъ“ № 7 — София.

Лотарията за съграждане на Лозарски домъ не е теглена на 14 февруарий т. г., както е обявено, а се отлага и ще се тегли на 14 августъ т. г., до когато трѣбва да се разпродадатъ билетитѣ.

Всичко, което се отнася до лотарията, като изплащане на изпратенитѣ билети, изискване на нови, писма, справки и пр. да се изпращатъ до касиеръ-отчетника на лотарийния комитетъ на адресъ: МОСКО МИХАЙЛОВЪ, началникъ на Землед. отделение при Министерството на Земледѣлието и Държавнитѣ имоти — София.

Издава се списание „Модерно Птицевъдство“ издание на Клуба на птицевѣдцитѣ, Плѣвенъ. Год. II. Годишенъ абонаментъ 50 лева предплатени.

Лозари,

Ако искате да запазите лозята си отъ „ПЕРОНОСПОРА“ употребете при прѣскането смѣсътa съ

СОДА СОЛВЕЙ (ВМѢСТО СЪ ВАРЪ)

Вода 100 литри
ПРОПОРЦИЯ: Синъ камъкъ 2 кгр.
Сода Солвей 1 кгр.

Продава се въ всички главни колониални магазини.

За подробности отнесете се до главния представителъ

ХЕРМАНЪ КРЪОНИКЪ — СОФИЯ

или клонове: Пловдивъ, Русе, Варна, Бургазъ.

За Г-нъ

Английски синъ камъкъ

АНГЛИЙСКИ
Sulphate of Copper

марки
Макехни
Макесфилдъ
Мондъ

СИНИЯ
КАМЪКЪ

ПРЕДПАЗВА ОТЪ БОЛЕСТИ
ПОЗЯТА, РАСТЕНИЯТА ВЪ
ЗЕМЛЕДѢЛИЕТО И
ГРАДИНАРСТВОТО

МОНДИКЕЛЪ

МАКЕХНИ

марки
Макехни
Макесфилдъ
Мондъ

МАКЛЕСФИЛДЪ

РАЗЕТЕ СЕ ОТЪ ИМИТАЦИИ!

ОБРЪЩАЙТЕ ВНИМАНИЕ НА МАРКИТЪ!

ГАРАНТИРАНА 98-99% ЧИСТОТА
ПРИ СЪДЪРЖАНИЕ 25 НА СТО ЧИСТА МЪДЪ (БАКЪРЪ)
НАМИРА СЕ НАВСѢКЪ ДЪ.

Гарантирано качество и чистота

98 - 99%

Производители,

Спомнете си навреме за борбата съ Рапичния бръмбаръ и неговата ларва, гжсеницата на ливадната пеперуда, червеятъ на лозовия молецъ и различнитъ гжсеници по овощнитъ дървета.

„УРАНИЯ“ ЗЕЛЕНИНА

Удобрена въ цѣлия свѣтъ отъ съответнитъ земеделски институти като най-доброто, ефикасно и отъ дълги години изпитано средство въ борба съ вреднитъ насѣкоми.

За борба противъ ПЕРОНОСПОРАТА употребява се съвмѣстно съ добре пречистенъ и рафиниранъ синъ камъкъ, съдържащъ 98-99% чистота, свободенъ отъ неразтворими вещества, задръстващи пръскачката.

ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО ЗА БЪЛГАРИЯ

Александъръ А. Рашеевъ

СОФИЯ, ул. 6 септемврий № 7. — Телефонъ № 269,
Телеграфически адресъ: СУЛКОПЪ.